

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

7. De invocatione de nonnullis Pontif. specialiter in vocandis, S. Greg.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

CAPVT VII.

De non nullis a liis pontificibus Epi copis speciali ter inue- s- tis S Gregorius

Septimo invocariuat plurimum nonnullos sanctos Gregis Domini Pastores & Episcopi qui in diebus suis placuerunt Deo, & in tempore iracundie facti sunt reconciliatio.

1. Hos inter cernit S. Gregorius, qui ob pestilentiam si gellum instituit celebrem illam processionem & supplicationem, que Septiformis dicta est. Cum enim pestilentia se uenire Pelagius Papa hoc nomiae secundus in processione cum septuaginta alijs subito exiret, et succedens Gregorius, Litaniam instituit quam Gregorianam vocamus, & processionem septeno iulit ordine procedere, teste S. Gregorio Turon l. 10. Hist. Franc. c. 1. Clerus egrediebatur ab Ecclesia Sanctorum Martyrum Cosma & Damiani Omnes Abbates cum Monachis ac Ecclesia Sanctorum Geruasi & Protasii cum Presbyteris regionis quarta Omnis Abbatissa cum Congregationibus sua ab Ecclesia Ss Iohannis & Pauli, cum Presbyteris regionis secunda. Omnes sacerdotes ab Ecclesia S. Stephani cum Presbyteris regionis prima. Omnes Vidua ab Ecclesia S. Euphemia cum Presbyteris regionis quinta. Omnes Coniugata ab Ecclesia S. Clementis cum Presbyteris regionis tertia. Unde singulis Ecclesiis exouites cum precibus ac lacryis ad B. Mariam Basilicam congregarentur, & ibi diutius cum gemitu supplicantes, peccatorum uenia impetrarent, sic per triduum Dominum misericordiam deprecantes. Hec S. Gregor. Turon. Hec etiam processionem Cruces nigrae dicta sunt, quod in signum patientiae, homines nigris vestibus induerentur, & Cruces ipsae ac altaria velarentur nigris paramentis. Videntur potest Baronijs Cardinalis to. 7. anno Dom. 1589.

S. Gallus

2. Eminens est hac in re & celebris in Gallia ac tota Ecclesia, S. Gallus Episcopus Auerneosis.

Hic dum pestis inguiniaria per varias Prouincias, maxime per Arelatensem delatret, non tam pro se quam pro populo suo trepidus orabat die nocteque Dominum, deprecans ut uivens plebem suam vastari non cerneret. Apparuit autem ei Angelus per uisam noctis, vestem caesariemque gerens nisus instar candidam, & dixit ei: Beneficis, o Sacerdos quod sic pro populo tuo supplicas Exaudita est oratio tua, et si que liber & plebs tua ab hac infirmitate. Nullus te uisite in regione ista hac strage peribit: nunc no time post octo autem annos tunc uade manifestu fuit transactis his annis eam a seculo discessurum Experge factus gratias ages quod eum Dominus caelesti nuntio consolari dignatus est. Rogationes illas instituit, ut media Quadragesima piallendo ad Basilicam B. Iuliani Martyris itinere pedestri ueniret. Suor autem stadia 360. Tunc etiam in subita contemplatione, parietes uel domorum uel Ecclesiarum signari uidebantur. Vnde hoc signum & inscriptio a rusticis Thau nominabatur. Cum autem varias regiones lues illa

confunderet, civitatem Avernani S. Galli oratione intercedente non attingit. Meruit ergo pius Pastor ut oves coram se deuorari non cerneret. Ita S. Gregor. Turon lib. 4. Hist. Franc. s. & in vita S. Galli de quo & Cardinalis Baronijs tom. 7. anno 1044.

Nec hic etiam praeterendus est S. Cuthbertus Episcopus Lindisfarneus. Hic exorta se uisissima lue villas omnes & vires depalcentur, uisitantorum suum Episcoporum, omnibus etiam infimis necessitate consolationis opem ferebat. Cumque in viculo quodam omnes uisitare, inuenit mulierem amatam piorantem, quod diuam extincto uo filio alterum in sinu gestaret in extremis agentem. Accessit portu VII Dei, ut benedicens dedit osculum puero, dixitque M. tu: Ne plures uisites infans nec uisus ultra de domo tua hac mortaliu pte desinet. Quod quidem propheticè dixit, & sua oratione & benedictione promeruit Satus 20. Martij c. 3. uita eius. An non iste, sic & h. de quibus iam diximus, Sacerdos magnus est qui in diebus suis placuit Deo, & in tempore iracundie factus est reconciliatio.

S. u. & auctarius quo Belgij Annales de S. Macario quondam Antiocheno Patriarcha referant plane memoranda signum, & ad uoluntatem propitium H. r. signata sua sede, cum quatuor discipulis Terram Sanctam peragravit, & postea per Germaniam in Belgium uenit: ac Gandauit in Monasterium S. Bavonis receptus, multis claruit miraculis. Leuis eius attractus aegros sanabat, inobediens & sola benedictio. Postquam autem annum circiter in eum loco egisset, grauis Gaudenlem plebem inuasisse pestis. Contra quam triduum iudicium fuit ieiunium hominibus & pecoribus. Cuius Matarius ardentem pro populo oraret, p. stem cum alijs incurrit, & praedixit post suum interitum neminem hoc morbo illic interitum. Quod factum est. Nam ab eius morte libera fuit ciuitas: nam ut uideatur ipse fuisse uelut Piaculari uictima in se suscipiens peccata populi, & morti offensus semet ipsum, uel illa expiaret, & nam diuinam, a ueteret. Quia autem contra pestilentiae flagellum adhuc modum plurimum prodest eius intercessio, ideo in Belgio solet specialiter tunc invocari, atque eius Corpus quod Gandauit requiescit, in Monasterio Hannoniae, quae est primaria Ciuitas, delatum fuit, supplicante id Magistrato & Populo Montensium, ann. 1515, ob laeuissimam pestem, quae supra septem milia morti dederat. Experi sunt autem Montenses Cives mox ab eius aduentu celestem opem. Et tandem plene liberati, remiserunt Pignus istud sacratissimum Corporis S. Macarii nouo se retro argenteo ad fabre elaborato adornatum. Illius anni tunc Chronographicum uersum ex Plalmo 117. sedimus.

IN MISERICORDIA TVASPERAVI.

Potest adungi huic Patriarchae Antiocheno Constantinopolitano Patriarcha S. Euthychius, potest

MANUSCRIPT

S. Cuthbertus

Ecclesi. 44

S. Macarius

S. Euthychius

potest

tens sanè Intercessor contra pestem, de quo in eius vita apud Sarrum 6. Aprilis sic legimus: Constantiopolitana pestis grassabatur, ut nisi hic à Deo elegerit, tamquam alter Phinees obstitisset, omnis gratia intercessisset. Quomodo autem placatus est Deus? Supplicationibus quas ipse adhibuit piensissimè à sanctissima magna Ecclesia usque ad eam Dei Genitricis Mariæ. Dum igitur supplicationes fierent, pepercit Deus populo, Angelumque cohibuit qui civitatem sine intermissione percutiebat. Imitatus est hac in re Vir admirabilis Davidem Prophetam, qui de baccharum peste propter populi enumerationem, dicebat ad Deum: *Ego peccavi, isti qui peccaverunt? Dem ego peccavi.* Hac in vita S. Eutychij Patriarchæ Sarrus ex Metaphraste.

2. Reg. 24

S. Carolus Borromeus.

lib. 4. de Consideratione ad Eugenium.

Ecclesi. 44

Denique inter Episcopos & Pastores sanctitate & zelo præstantes, potentes apud Deum pro averrenda a plebe pestilentia, eminet S. Carolus Borromeus nostro sæculo celebris & Sanctorum factis recens adscriptus. De illo sic legimus in lectionibus Officij Romani *Quo tempore pestis Mediolani grassabatur.* S. Carolus domesticam suppellectilem in egenos alienos contulit, super nudam in pestiferam tabula recumbens illos, morbo laborantes statim in vias, patris non respiciens affert. Et Ecclesie Sacramenta propriis ipse manibus administrans, mirum in modum solabatur. Humillimus inter precibus reconciliator accedens, publicam supplicatione indicta, sine sibi ad collum alligato, nudis pedibus, etiam offendiculo cruentatis, crucem bajulans semetipsum pro peccatis populi hostiam offerens, divinam indignationem avertere satagebat Ita Breviarium Romanum.

O ergo Vivum potentem operè & sermone! O Pastorem de numero eorum, de quibus dicebat S. Bernardus. *Euerunt ante te qui se voros omnibus peccandis exponerent. Pastores opere & nomine gloriantes, sibi sibi repautes indignum, nisi quod salutis obtinere putarent non quarentes que sua sunt, sed impendentes. Impendere curam, impendere sub.* Idem S. Paulinus, qui cum laudaret, quod omnia sua dedisset pauperibus, sic ait: *Facile fuit ea, que nobis sum non intulimus in hunc mundum, nec potest ramus auferre nobis, quem, quasi mutuat a re, dare.* Nec ut cutè à carne distraximus, sed ut vestem à corpore deposuimus. Nunc opus est, ut que verè nostra sunt, dependamus Deo, & cor, & animam, & corpora nostra exhibentes in hostiam vivam. *Qua enim nobis gratia, si in alieno tantum fideles fuerimus, nisi de proprio servamus?* Ita ipse epistolæ huic Carolum Sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, & in tempore iracundiæ factus est reconciliatio.

Ecce et usque in hoc tempus reconciliator exstiteris, qui cum pietate & fiducia eius implorant auxilium, quia de ipso & de ipsius similibus verum est illud: *Isti sunt viri misericordis, quorum pietates non defuerunt.* Utique nec deerit pietate & misericordia vique in fiam sæculis, qui sibi verè fac-

tint devoti. Eius notissimè auxilium manifestè perceperunt Cives Namurcenses in pestilentia, quæ gravissimè in civitate eorum saeviebat. Cum enim Reverendissimus eorum Episcopus Engelbertus Sodalitium sacrum sub Titulo S. Caroli Borromei ad sedandam pestilentem luem, per plures annos ibidem grassantem, piè & celebriter instituit, & adventantibus indulgentijs, & confirmatione dicti Sodalitij celebre Sacrum & Supplicationem instituit Episcopus, & Sodalitio multa magna pietate se adscribit petijissent. Hac de re nuper mihi facta est fides Namurci à personis pietate & doctrina præstantibus; & hæc est totius populi vox ibidem.

An. 1639

Dicendum ergo hic & orandum! *Sancti Pastores & Episcopi gregis Domini, eiusque Tutores & Patroni, pro illo intercedere dignemini in sua afflictione.* S. Gregorius, qui Litaniae & Processiones supplices contra pestem nos docuit: S. Remigi qui per Pallam in sepulchro suo delatam luem pestiferam sedasti. S. Eligii in cuius honorem Sodalitas erecta à morbo pestilentia est libera: S. Macari qui peste moriens pro plebe Mediator fuit: S. Carole & omnes Sancti & Magni Sacrosacerdotes, qui in tempore iracundiæ reconciliatio fuitis, & Deo placuistis, intercedite pro nobis assistite, &c.

CAPVT VIII.

Oratio inter eos, quos Ecclesia Confessores non Pontifices nominat, plurimi in flagello peccientia invocantur, quia eorum opem varij populi sunt experti, Paucos propono.

Non repero S. Rochum, cuius vita nota est, & sanctitates imperitæ per varias Italiae Civitates: cuius & imago Constantiæ tempore Concilij vniuersalis delata trucelestissimam ibi pestem dispulit. De S. Rocho vide specialiter à nobis dicta, cum de Pesto eius egimus in Vite Florigera.

1. Inter antiquos recentemur S. Antonium, cuius opem ab antiquis sæculis pestiferentur pij, viadictam impij. Notum Belgis, quod Siluæ ducis anno 1566 accidit eorum plurimis testibus. Cum Calvinistæ dese virent in imagines, inciderunt in imaginem Sancti Antonij nonnulli sceleratissimi. Quam cum scirent à Catholicis honorari, quod S. Antonius contra pestilentem ignem solet inuocari, eò magis in eam debacchari lunt cum blasphemis vocibus. Fune enim collo, imaginis iuncto, eam duo traxere per civitatem, vtro loco publico incendio traderent, has adijcentes cum improprio voces: *Sic contra ignem sacrum patrociniaris, te ab igne eripis, & agnoscamus virtutem.* Verù non impune impij abicellerunt. E vestigio peste (quam Dni Antonij tam olim appellauerunt Cheliani; quod eam suo depellat patrociniò) correpti sunt, totoque corpore inflati granorum piperis ignis ille couulsi, Domum se recipiunt infelices, plaga quo

De alijs nonnullis non potesticius invocanda.

nonnullis non potesticius invocanda.

nonnullis non potesticius invocanda.

nonnullis non potesticius invocanda.

nonnullis non potesticius invocanda.